

Kalmisto Pälinainmäen luona
Viivaa karttona m. Kalvolatze
Mus huu. N = 5 g 60 p. 6388

Hj Appelgren - Kivalon
papereista löyd.
1938.

I. (nay 1-11)

Kirjeellä 20 kesäkuunsa 1911 ilmoitetti Niemen kartan
omistaja Herru Werner Lönnholzj Valtiokesälaajille ettei
munitamata kiivirauinsta hänen palkajansa, sillä kun sitä ^{elävistä} ~~kytämistä varien~~
kesäistä suodestaan lesta ruovettuun haurtaamaan, oli löydetty pron-
tikahrainen koristeltu miekkä. Seutuani Valtiokesälaajilla toim-
misi ~~viikan~~ ^{kuukauden} kädé paikkaa tarkastamatta se avun
Hinäkum laukka Niemen Kartanoon, jossa huomasi ~~löydetty~~
miekkaa eriomaisen miettä kunnittavaksi ja ~~sitten~~ löytöpaikkaa
Tärkeksi myöhemmän rautakauden kalnuistoksi. Tällä kertaa
ei voinkut jäädä paikkaa tutkimaan ~~sitten~~ ^(kuuk. 26-29.) pitämäessä ai-
kaa Huvin Kolmeksi päiväksi, mutta vuonna 1913 olin ~~tässä~~ ^(kuuk. 4-8.) taas
hyväksi käyttää Herru Lönnholzin suurta vieraanvaraista mullia —
tilaisuudessa joelle siihen päivään tullessa ja tähän aikaan jo läpettu
maan saottua lyönti. Herru Lönnholzin ausio on ettei hän
kiivirauinstyöt heti miekan löydytyä keskeytettyin ~~jotka~~
jo ikävöitsi löydösto tehtävän jo ettei asiaa vähymättä halu ilmoi-
ta minäistietelliselle virastolle, joka kautta tämä myöhem-
män rautakauden hanttimiselle tarvea Pohjois-Saaren tut-
kimukselle glorastukseksi.

Niemen Kartano sijaitsee ^{lataan} itäalan asemalla n. 6 km.
^{lataan} ^{järven} polyyseensä Simo- ja ^{lataan} ^{lataan} Kalvolanjärven polyyppäätä ja löy-
töpaikka on Kartanosta n. 1,5 km ^(kymmeniä 1 km.) lataan ^{lataan} lataan n.s.
Santahaudan pelloja vastapäätä Taljanan kylän, josta sen
erottaa Taljanangoki ("Totonova"). Paritalaa askelta joesta peräin pellojen välisen
polyyseensä on mäen hyypylä nimeltä Pahnaismäki, jonne ^{perässä} ajoleuvarella
ka koillispuolella parinkymmenen askelen päästä ^{perässä} ^{perässä}
kydymyksen alainen kiivirauino. Maa tassa ^{varaa} on glasasto,
seks heikosti Taljanan jokelle graniitti viettävästä.

Talissa on kentissä ollut kolme kolme, nim. yksi isompi
^(2-3 m. ristinsä) ja kolme aivan pieniä kankaapitoista Viimeksi mainittu ~~on~~ ^{on} kenttän melkein työstün-
tävän v. 1913 siitäan en siitä löytänyt mitään ^{havitetty jo kymmenen vuotta}

Lataan, joelle lataan lataan lataan vastinaiseksi tarkoituksella
oli 9 metri. ristinsä jo 50 cm. Korkeaa ja sisälti kolme isoa
maaperäistä kiveä sekä muutaman eri muodon, mihen kamen-
naitio kivenä spräyäjästyksessä siitä läästä.

Löydöt olivat rauvoissa hajallaan

Suurin osa rauviota näkyi ollen pohjokalusto, jossa muinaiskaljuja ja poikittuja laundiopaleita järjestelyteltä olivat sijoitettuna rauvion eri osiin. Niin ostaan kohdessa paikasta lopasin ~~ja~~ jäännösia pohjamattomalla rauvusta yhna näisen koristeesta ja tarvekalustosta. Luttelin esineet siinä järjestelyssä, josta missä Enne tulivat esille. Kairauskannossa ^{yley} olivat pikkavirvan ^{tarkoittavat} sibäpödelit olevat numerot ^{numerointiloiu} ^{siksi kuin nähde asemassa voitiin merkitä,} vuoden 1911-löytöjä eli N:o 5960 m. alanumerosta, ~~ja~~ ⁵⁹⁶⁰ vuoden ulkopuolella taas vuoden 1913 vuoden löytöjä eli Museon luetteloon N:o 6388:n alanumerosta.

1911:n vuoden löydöt. olivat seuraavat.

N:o 5960:

+ Naisenkanta I.) Ruumista oli jo lähtänyt yli puolet
josq; jääristö ja Räisävaristola. Mähtivät. Kuopattu rauvion
sillen. Päätteän muinaiskaljuen asemasta ^{haudasta} ~~puumassa~~ kohdalla oli
ruumis mähtävästi kuopattu rauvion sitten ettei jää oli ase-
teltu kolmen kiven välin, joista sisuilla olivat levit ol-
leet loisistaan enemmän kuin noin 15 senttimetriä. Päälänsi ^{laukoilee}
taan, jäljet itäiseen. Jalkapäästä löytynyt miekkat N:o 1 ja 2
olivat mahdollisesti grankuanta kantaa vainajav Rumiottami-
seksi ja rauvion kenttis. Samasta syystä miekkien kappaleet
N:o 3, jotka löytivät jäään puolesta, olivat jo varemman-
ta. Haukkalusto oli seuraava:

N:o 5960:

1. Kalbitteräinen miekka, josta kärki puuttuu. ^(Kuva) ~~Kadensija~~,
väistin ja kohujakoinen ponsi alustoinen ^{ovat} proussia. Kärkki kol-
me osaa ovat täynnä kairverrettuja kuviota saamaa laetua kuin
miekassa kova 27 S.M.-ypä aik. XVIII. Miekkia, joka oli kyntö-
miesleu ensi löytö, oli maasta ollut puolipyystysä asennuspa-
sailta alas paini. Nykyinen pitius met.

2. Kalbitteräinen miekka, kattennut Kolmen osaan. Kahva-
ja kärkipuoli olivat paikallaan haudan jalkapäästä, mutta pala-
nuu sailtaan keskeltä oli kait ensimmäisen perkebaustyön aika-
na joutunut toisen paikkaan, 1 metri lähemmäksi. Kärki
on väistetty. Ponsi raudasta, puolipyypyräinen, pyöreä puoli
kadensijan kohti. Väistin myös raudasta, kapea, suora, tarkenytt.

Osa 3. Kaksitäräisen miekan säilää ja (Karjenkätkelma sa-
maisto; löytyivät kiviuuden valista, edellinen kuusimän pääankosken
vasemmalla, jalkimuuraisen sen oikealla puolella. (Kuva)

4. Kulunut hopearakka, lultavasti Jaksan Kisiari

Otto III:n jo hänen puolisonsa Adelheidin lyöttämä, hän vuosien
983 ja 1002 väliltä. Se löydettiin kaulan kohdalla ja sen vieri-
kset olivat seuraavat kalsi esineitä, brakteatti ja helmi, jotka
kaikki olivat näytävät rüppyneen samalle kaulanauhesta.

5. Ympyräinen brakteatti huonoa hopeaa; keskellä
alvarasaroitu reliktivirengas, mutt koristeet päältä päävisehtyvät. (Kuva)

6. Täkkyntä basitahdaskelmi.

7. Pieni pronssinen paitasolki, hevosenkengän muo-
toinen. Sen kaan suurin laajuus 25 mm. Selkäpuoli litteä,
pormet meliskulmaiset. (Kuva)

8. Rintasolki huonoa hopeaa, hevosenkengän muotoinen;
toinen ponsi meliskulmaisen, toinen latuakirve ja kier-
ratty. Rintasolki pääkohdalla mykerö, alta kooreu, suuri avaraus
35 mm. (Kuva) Tämä solki oli puoleksi seuraava kuperasoljon alla, josta
sen erotti 2 snt. paksu mustakerroks.

9. Suojea pronssinen kuperasolki, jonka kuviotuksesta soljen kes-
kellä yhtyy neljä kaksisilmäistä päästä (samaa tyyppiä kuin 3 M.y. aikak.
X Tuukkalan kalustot kuvat 53, 54 sekä XIII kuvat 25 q) Kuva osittain
solkeen päättägraniitin ja kuva takaa. Paljon pronssista

10. Suojea kuperasolki samanlainen kuin edellinen; paljin
raudasta, rikkiruostunut. Soljen alla vähän määräntynyt Kangasta.

11. Kaksi samanlaita ~~suojeita~~ valettu ketjun kannatinta, kum-
painenakin valettu ja ~~ehdotetaan suojelemaan~~ varastettu (Kuva),
sekä niiden välisen pronssikoljan, tähystä enimmäkseen kaksireu-
kaisista lähteistä. Yksi samanlainen ketjunpätkä löytyi erillään
tästä valunmaan olan lähetä, onko se kulunut edelliseen ketjuun
on epäilemättä.

12. Kaksi pronssista valettuia eripitkää (65 ja 70 mm)
ketjun kannakea eli pilkää (niötä), joista toinen löytyi ketjun-
kannattimen läheisyydestä, toinen jotenkin samoista paikoin.
Ta, ovat kenttässä alkuvan olleet joko ketjussa tai kahdessa
kannattamassa.

13. Puukko tappimen oli ketjun päällä. Tupsista on jäljellä (reunakisko pronssinen) ympäri nahkaa jo itse veiteestä vain ruos-
topalasia varresta ja vähän puntopalasia varresta (kuv.). Tupsen (se oli kileällä vatemman
olau ketjun laajutinta, joka
vaikosi se liuee rüpp-
pumat vatemmalla puo-
lla.)
14. Pronssinen Korvakanka, josta itse terö eli "kauka" on mur-
tunut jois, varassa pitkiväistä ristikkökuviota (kv.). (iskettävä)
15. Pronssista valattu ja jätetty Karhunkampaan muotaina
amuletti, valattu pronssista (kv.). Sen toisella puolella näkyy
jaannostuksen hienukutteesta (pikkava-?) Kankavaatteesta (paidasta?)
Löytöä Raumissa kuvat Korvakanka lähellä oikeaa alkasotkaa, jossa
ketjussa ne ovat mahtaneet rüppua.
16. Pronssinen Spiraalikormus, oikean kädén kohdalla, josta
velä on jäljellä sormukkesta oltut kormiluu. (kv.)
17. Särmiikkään ympyräiseksi, ^{reuhaksi} suunniteltu pronssikisko
(kv.). Löytöpaikka haudassa epävarma.
18. Pronssikerukoita, pujolelujouhi-rikmoille, löydettiin va-
remmalle lanteelta jo läärettä yhteenä 21 senttimetrin pitaudelta,
ovat kuuluneet esilinan gratteseen. Kierukkain ovarius. (kv.)
19. Neliö lyhyttä kahkelmaa samanlaista Kierukkaista,
löyttyivät oikean lanteen kohdalla. (kv.)
20. Neliö kapp. vaipan pronssireuna, jonka on muodost-
tunut vihmalle pyöreimpiin hävinneelle vihmalle pujolelut 8
mm. avarat pronssireunaat, joilla ovat homelituneet kuumitor-
sänsä. Ne löyttyivät kaikki runmuun oikapäiden kohdalla, Foi samaa laista reu-
naa H. Apollon-Kirkko
Suomalaisia pukuja kl. IV
K. I.
21. Rautasakset monessa palasessa, läpi ruostunut, löytö-
paikka haudatessa epävarma. (kv.)

Muualta raunion keski- ja eteläosasta, löytyi molut-
tujen luisirpalaiden ohella seuraavat esineet, joilla onimmak-
seen olivat hajallaan jo ilman mitään järjestystä, paitsi nällä
paikalla, missä taikka alempaan erikseen huomautetaan.

22. Pronssinen Kaularenkaan kappale, joka on ollut punolle
näistä pronssivarttaasta, 6 smt pitkä, ~~ja tullessa muu osa~~
tullessa turmostunut. Sen kylkeen on taattunut vihreää ja mu-
nesta lasimassaa suhanneesta holmesta (kv.)

23. Yksiväkäinen rautainen heittokehään terä, terä puoli veitteen terän kallainen, mutopuoli punotun näköinen (ku)

24. Kaksi veitteen terää, toinen 146 mm., toinen 94 mm. pitkä (ku)

25. Rautainen luituhaka (ku)

26. Kaksi raulaisista nüttausnaulaa (ku)

27. Sulannut kirjava emaljiholmi.

28. Sulannut valkoinen emaljiholmi.

29. Kappale asiaslauva reunasta (ku)

30. Poikettu laakappale, johon on tarttunut kynni hiukku viheriää emaljimassa sulameristä holmesta. Kolme piirteet sulannutta gronsitonkkiä.

31. Pronssinen vyöntötila, jonka takapuolella on kolme nastaa ja pääkisymollella kaiverrettuja tai valittuja asaviaihekuviointista (ku)

32. Umpyräinen kupurasolki, josta paljon muuttuu. Kupura) sampaaninen; neljävä eläinkiemuran kuosi rapautunut; nastoja 8 (ku)

33. Kapoateräinen kirves (ku).

34. Palkkilonen keihääntila, ^{joukkeli on} ~~tuu~~ pajunkelten muodoinen (ku). Pitius 245 mm.

35. Würtzien terän karkkipuolisko, 235 mm. pitkä. Oli pystytä adennossa (ku).

Näät 33-35 löytyivät aivan lähellä toisiaan rauhionmaan yläkerroksessa, keihääni luitkain lepäsi kirveen päällä; vuokate oli 10 snt. erillään muista.

36. Leukakirves, varusteltu kahdella hovakkia ja tylppällä kovakkeella. Silmissä on mädäntynyt jäämuusta juavarresta, josta suurena viela on jäljellä kaksi raulapäkkää eli raulaa (ku).

37. Puolikas kestaisesta emaljiholmesta, josta näkyy asia kahdesta raitaisesta täplästä. ~~(tuu)~~ Samaa määräaikaa N:o 6888:65

38. Pitkä ketjumiiniel, punolla rautavartista, silmus kannissaakin näistä, 53 mm pitkä (kuva)

39. Kolme nüttausnaulaa, eripitkisiä; yksi riista ^{on} puolikas.

40. Epämäntorienski loukki subannella proussia

41. Tuleessa sulanuu tormus (?) ja proussikierukka

42. Koristamaton saviaslia, jonka palasihou vaiti lämmitä kokoan koko kivun korkeuden osaan. Sen muukaan on astian korkeus ollut 18 atm. ^{ja} paikoilla. Pohja on suito kapeampi; väri tummanruskean harmaa (kv.)

No 36.-42 olivat kaikki yhdessä ryhmässä, noin 50 atm:n laajuisesta alalla sitten ettei saviaslia ollut jyvässä ja muita syvennemällä, kivies oli sen suun tasolla ja ihan vieressä, mutt eti mietti vähän lävitömmällä ja kirveellä tasolla, maitse proussitölkki, joka löylyi astian pohjan tasolla.

43. Pronssinu argonealbi, jonka kaksinkertainen kuumityksile myöskin on proussia (kv.)

44. Ympyräinen miekaponti raudasta (kv.)

45. Kappale miekaväiliä, 16 atm. pitkä, ruostumisen takia mustiampi. (kv.)

46. Palauu linskeliusi siera, neljästä puolesta tahottu (kv.)

6 atm ptk. (kv.)

47. Iso proussikierukka, tehty proussiympyräestä, $2\frac{1}{2}$ mm. leveästä varaaasta. Pitkien pituus 74 mm ja avaruus 7 mm, väärityypit.

48. Iso maljihelmi, viheriansininen, kyljissä kaksi punaisia ja mustaa tähkää (kv.)

Pieni
49. Sarmikäs/sininen lasihelmi (suodatin) (kv.)

50. Juhannustähti emaljihelmiä yhtenä törakkina, musta-jo valkoraitaista ainetta.

51. Monta pieniä proussisinetä, nim. ketjunpätki, tehty kolmikulmaisesta varaaasta, 28 mm. ptk, pieni kaheliusi kierukasta 5-6 mm:n avarudutte, kaksi kapp. isoa kierukkaa, joiden avaritus on 12 mm. (kv.)

52. Rautainen luitinhaka (kv.)

53. Niittausnauloja, cheila ja särkyneitä 20 kpl yhteenä, sekä 2 tarallista naulaa, joiden kanta näyttää olevan "yksipuolinen" s.o. tilteaksi taatu ja väärinettä siivullepäin y.m. (kv.)

54. Joulko polttaja huita ja pieni tuletus ollut puulauku.

No 51-54 löytyivät Majalan siellä täällä Tauniossa.

1913:n vuoden löydöt.

Nro 6388:

1. Littorina proussica, 18 mm. ristiusa. (Kuv.) on hiekkalautta. Nousevat spiraalikiemurat; laatta on pukkainen ja alarcunaista. (Kuv.) pieniä reikää ketjuja varten. Levyys 5 atm. (Kuv.)

3. Valkoinen emaljihelmi, jossa on holme eriväristä (punaisia, valkoisia ja mustia) täpliä; sekä holme pieniä palasia fronttisieräissä, joka on tällä puolijyräisestä proussilaungasta, mutta avaruus 5 mm. (Kuv.) (Kuv.) (tai kolmikulmaisen itäisen)

4. Proussikierukka, 4 mm avara, jossa sisältä on palaneen villarihmaa. Samalla kohdalla löytyi mittausnaula, jossa suolemat y.m.

5. Tölkiksi sulannut proussi kelpu ja palaneen sulanneesta helmetta punaisen ruskeaa ja valkoista emalia.

6. Saviaistian Kappaleita ja pölyttää hauto noin 1,5 metriä pituisella alalla asemajuurissa merkityt pikkukirjurakalla. Jaukossa yksi palansu, jossa hoidella juolleilla on kaiuntiushaara. Yksi poljipeleistä osittain ja yksi Pöllämaaton lumi, ^{väännetty} rautavarras, proussitorppi y.m. (Kuv.)

11. Savihelmi

12. Sulannut emaljihelmi, musta ja valkoraitainen, jossa toinen syjäävän proussikierukka on sulannut kuumi. Silittävät mielekkäimpien lehdien vääräntetyt savilahikko (Kuv.) (Lähde) -jotka karkit ovat "jätety" sekä pieniä proussitorppi.

13. Spiralisormus ympyräisestä proussivarttaasta.

14. Proussinen kelpujakaja, 4 atm. ptk.; edestäpäin viisi jaukoinen, takapuoliselta kaijassa pikkupäin juoksevissa kannassa on viisi reikää. (Kuv.)

15. Tulesta sulannut proussitorppi.

16. Avonainen ringassolkki ympyräisestä proussivarttaasta, jonnekint, joista vain toinen on jäljellä, ovat liiteiksi laotut ja apiruolin lääketyt. Rauta (Kuv.) - Rautanalon Kantapuoli.

17. Proussivartan kappale, ohja ramureenkasta, poikkio viisojuuriikas. - Ilokantaneen rautanaula.

8

18. Seuraavat edineet löytyivät eri paikoista raunion länsi:

Muodelta: 2 pronssikierikkää, toinen 8 à 9 mm, ^(ko) toinen 4 mm
avara, - 3 pronssitoukkia, 3 kannatusta rautanaulaa, 1 ^{osa} ~~osa~~ ^{osa} naulaa

19. Kellaisen emaljihelman
muodikas ja sulannut Raumaa-
lainen.

Rautavaara johdattua luulta y.m.

20. Palasia luultavasti spiraalkerroisesta rannareunaesta
ta poikkio Kolmionmaisen (kv), kaukoli sallittuista hirstin mäistä oon tarkennettu toisimmaa.

21. Palanen samaulaisesta rannareunaasta, pieni pronssitoukki
sulamust emaljihelmi, joka näkyi ollenkinen keltakarvalla täp-
pilla, ^(ko) 2 cm.

22. Kaksi kasvintiimenttiä

23, 24. Kaksi ^{hie} törkiltä sulanneita emaljihelmejä, edellinen
sininen punavalkoisilla tahdilla, jälkimmäinen monivärinen,
saviaslia palatis y.m.

Vaisen hauta II. Pöllämattomasta raumiista, joita
olivat 50 cm syvällä ja joissa pää oli lännestä ja jalat idässä,
oli jäljellä ainostaan osia pääkallasta sekä mäitäntyneitä jääv
nöököistä rajoista ja vasemmasta Häiväriolle. Nol 25-36
löytyivät ruumista kohdalle ja olivat niistä nol 25-29 lähes
10 cm. muuta etiurta ylempänä. Nol 27, 28, 33 ja 35
luusantivat keskiruumiin lichailla vireille riiblää tarkem-
min kuonalle merkityt. Hautoon kalusto oli seuraava:

25. Rautainen gradaukorva (?), jossa viisi on mittauks
on nolla (kuva) ja näkyvissä (kv)

26. Rautalukko siroa takaota, puikossa 30 mm korkea (sen-
gan kanava 40 mm.). Kannessa ja kyljessä silmukat, joita laul-
lavastii alkuean hiiso ketju tahi orihma on yhdistämä (kv).

27. Epeä avoin ^{grossimum} ringassolki ^{pääät} spiraalilu kierretty
päitä poikkio ympyräinen. (kv)

28. Kaksi emaljihelmejä, toinen sininen hie, toinen
keltainen, molemmat monivärisillä tahdilla varustelut jo-
tullessa puoleksi sulaneet. (kv)

29. Rautaveritiede terä, 103 mm pitka (kv 2)

30. Pronssiesite Kaularengas ^{Kuista} / Katkaisla Kolmea ^{Kappaletta jokka} / ^{ja rem-}
olivat ^{luomolliseen ademaaqsa} (kuva (a, b))
moistinaasettettiin ruumista kaulan kohdalle. Rinkaan molem-
mat päät puuttuvat. Kahdessa kappaletessa on loisen pään poik-
kio ^{muotoinen} (kuva (c)) loisen pään ympyräinen; kolmas kappaletta
on ympyräinen varras. Rinkaan harjavissa osissa on kaksi

Ken hautaua on jo autunut
sekaaista edineitä kuin tu-
lessa puoleksi sulanneet
emaljihelmet N° 28, on
luultavaa että suuris
on Kuoppatto omistaaan
olmassa olevaan gradi-
kalmistoon, ja että täy-
tetämaan osaksi on käy-
tetty väärkei mainitun
meltaa; jossa gradi-
viollakin olettava esineitä
on seurannut mukana.

mähtävintä sivua koristettu isketyillä yksipisteisilla kolmiosi-rantilla (kv d) ja myös muiden välissä värällä kahden puolen harjaan. Syijaa epätietoisista on, onko tainaa rengas ollut edestäpäin kümmitettävä, nähkinen kaukareunaista, Finska Museum VII, 1900 siv. 18 Kuva 3, aleva nuppi ja silmus osoittavat, tahi takaa solmittava nähkinen Halikow Mustamäestä löydely vonkaat, Varg. Akterl. Taulu 52, kuvat 10, 12 (?) ja 13.

31. Tulusranta, ~~tuore~~^{muotoinen} kaitseen renkaan kallioinen, josta tainuu pää on katkennut pois (kv h.)

32. Pronssinen Ketjumannalin esittävä kalli ei tahtoille katsottavaa eläimipäätä, alareunasta väri reikää. Koristeltu iske-tyyllä kolmioriveillä (kv a.)

33. Neljä laviastian kappaleita, joista kaksi koristamaton-ta keunapalasta (kv n.).

34. Pääkallion luita; ja Kappale lääriluuta.

35. Kourallinen polttaja luita

36. Ympyräinen Rupurasolki, joka pintakoristuk-sena on neljän Nauhamaisen eläimen taidellisesti raupper-tunut kuosi ja josta nousee 12 paksua nastaa. Paljon hävinnyt. (kv f.)

Muualta raumiou poljoisosasta löytyi:

37. Koristamaton Laviastian Kappale;) (kv)

~~38.~~ Pronssinen rengas litteästä varasta, koristeltu osa lunkkamasta (kv), joka eri puolelta ovat eriä lään-siä (kv); polttaja luita ja hültä.

38. Neljä Laviastian kappaleita, joista kolme graffiinipaa, puustavaa, ^{yle} koristamaton keunapala (kv), Kourallinen polttaja luita y.m.

39. Rautainen niettausnauha. H. 35 mm.

40. Polttaja lunkkappaleita.

41. Emaljihelmiä (tulossa olleita), nim. yksi keltainen sekä keltainen ja punainen yhteen sulavaisina, molemmat tek-tosiksi koristettuja.

42. Hinkan polttaja luita.

43. Niettausnauhan ^{muotiosa} ja tavallinen nauha y.m.

44. Pronssinen spiraali-rengas ympyräisestä tai hinkan litteästä varasta, 15 mm avara ulkoapäin milstunnus (kv)

(Kultaseppien laatu)

45. Pronssinen laatta miellä väistämistä, keskellä soikea reikä ja kummallakin päässä nastaurilka (kv)

46. Näyttävänäulan puolisko.

47.a. Pronssilangalle päälytetty pikkö korvebränd
Keltan pitää nivel raudasta, (kv)

47.b. ^{Pronssinen} Palanen luultavasti rengassoljesta poikkio kolmio-
mainen, näyttävänäulojen ja savivastian kappaleita nähti-
västi kahdesta eri astiasta. yks. remontoitu kv .

48, 49 ⁵⁰ Helmi, ^{Laiti} ^(35 mm) näyttävänäula yks. löytyi keltaa, värin mukaisista laajista alueista

52. Hepiarahan puolisko; heimot molemmilla puolilla
kuluneet mellein näkymättömiksi (kv)

53. Sulamit kinninen ja punainen maljihelmi, sulamit
pronssitonki; pronssinen piraalinrenjas, 7-9 mm avara; yks.
Kierros torstaa kierukasta 6 mm avara ja aiyan pieni sauman-
dinen, 6 mm ptk ja 3 mm avara. (kv)

54. Niin imelön ydinisellä alalla hajallaan! Kelti savivastian
kappaleita, muodottomaksi sulamit helmi; pronssi renjas ympyr-
räisestä vartasta yks.

55. Hajallaan olivat: savivastian koristamaton reunapala (kv)
kaksinkertoinen väänatty rautakisko; rautanaula kevosenkenästä (3) yks. v. ainaan,
ja pöytäluupala

56. Litteä pronssihela (vyöstöt?), joka löydettiin puolissa nä-
kyg. ristikon muotoon sommiteltuja viivoja; torstella puolissa
ovat pellipiäät solmitut yhteen niihin kuva mäytä
Vrt. nr 73.

57. Rannerenkaan puolisko, väänatty kappypäähän; tehty
pronssilevystä, joka renkaan päästä on 2 cm leveä, mutto kelti-
li tattuna kohdalla aina astaan 6 mm leveä. Renkaan päässä
kelti; poikkipuohista leveänlaisto nurasta sekä viivoja, muus-
ja pinnassa ristikot tapauks asetettuja keltosivuojia (kv).

58. Pronssinen ryöntösila, takamolella kolme naasta,
samankainen kuin nr 5960: 31 (kv).

59. Keltainen maljihelmi, jossa on kelti eriväristä tapahtuu
(kv)

60. Spiraaliatalet; kiertetty ^{ympyränmuoto} pronssivarras kotipinkannatti-
mesta (X) (kv)

61. Vitsenterä johon suunsa poltossa on tarttunut salanulta
pronssia. (kv), 92 mm ptk.

62. Oljajalka 3 metriä pituella ja 25-30 sm. leveydellä
ja muilla kaistaleella olivat seuraavat: puolikas pronssisesta
vyönsoljesta (kv 1), palasia sormuksesta, ketjuista ja kierukoista
nuttausnaula ja osa niiden kantoja, katkennut hiittihaka ^{radanen} ja tölkiki
kuulanutte pronssia ja hopeaa, 2 saviastianpalasta, tämen ren-
masta (kv)

63. Palaneu sulamista pronssisesta rammerenkästä, ket-
jun rentkäitä ja rautiliskoa (hiittihaka?).

64. Nuttausnaula f.5 cm no ptk. Tämä Wenckebach.

65. Pronssi kierukoista kokoonsenulottu tähti, vaillimainen
 (kv) Vt Hj Appelgren-Hivalo Suomalaisia pukuja kl. VIII^{ky}/2;
reuna kappale vaipasta (?) nim. pronssirenkaille nallistettu villa-
 vaatteen hulppio, verrattava samanlaiseen m.t. kl. IV k. 1, kaksi
pronssi kierukkaa littästä varttaosta ja (5 mm avarat), ja pientä ohut-
lankailteta samanlaista (3 mm. avarat) (kv), val-
 kainen omaljoholu, jossa on kaltti puusta täplää keskellä
musta tähti (kv), pronssitölkki, nuttautnaulan
päältä, palaneu ^{osaa} ihmisen ja leukalunta hammaskuoppineen.

66. Pronssinen vyönsolki johon on kiinnitetty kih-
 man pääkehla Skandinavialaismallinen. Kihman pääkehla
 (kv).

67. Pronssikalvolla päälystetty (?) paino cl. punnus,
 suurin laajuus 15 mm ristänsi, vahvuus 12-13 mm (kv)

68. Spiraalisoormusta ympyräisestä pronssivarttaalle
 (kv) ja pieni Reuties rammerenkäste tulesse ir-
 taantunut pronssispiraali (kv)

69. Sulautut pronssiketjy.

70. Pieni 3 mm avara pronssikieruke y.m.

71. 72. Lasipalatia (muu aikaisia)

73. Pronssinen vyörhela, littä samanlainen kuin ala-
 numero 56 tissä ylempänä, vaikka cheämpi ja koristamaton,
 paitten hittämistapa samanlainen (kv).

74. Saviastiankappale

75. Pronssitonkki.

76. Pronssikieruke f.5. 6 mm avara, paksuu-
 laista pronssilaakaa sekä ihmisen hammas.

77. Kuolainpuolisko raudasta joista suun piisirauta
 on käyrä (kuva).

78. Pronssitierukka, 4-5 mm. avara. (kv)
 79. Muodottomaksi sulanut Pronssitölkki.
 80. Savitaian reuna-pala, Kuonakappale y m.
 81. Pari rautapuikkoa, 3 pronssitölkkiä, 12 Savitaian-palasta^{y my} löydetty monesta grakasta ja aurion pohjaispuolesta. (kv)

Rauniow itälaidalta löytyn:

82. Rautapunus pahasti ruostunut ptk. ^(v)
 83. Soikea Talusraita (kv) ^(Koridittu)
 84. Vetäentörrä, hyvin säilynyt, ruostaja Pronssihela (kv)
 85-88. Nättausnauja 30-35 ^(i 40) mm ptk.
 89. Pronssilevy, talvi käsristämä. 90. Nättausnauja.
 91. Karniolihelmi, 8-kulmainen, 25 mm ptk.; tulessa palanut valkoiselle. (kv) ^(ikä nostamisen vuoksi)
 92. Nättausnaujan puolisko, jossa kanta on pitkä - soikea sekä silmuspohja kotijen pitkästä nivelistä. (kv)
 93. Lyhyt grubellium Leikäntöterä, lähes 16 sm. pitk. pulkkien suodatus vaillinaiseksi taottuine litas köhtiin
näyttää myöhäisellä (kv)
 94. Kaksi grakasta sulanista smaljihelmitä.
 95. Kolme granaata pronssitonkkiä
 96. Nättausnaujan kanta ja grakanen pronssi lauzaalla
paallystetyistä kotijen pitkästä nivelistä (kv)
 97. Tilenkarvainen Savitaian-pala
 98. Tasakaiva rautakisko. 99. Pronssitölkki.
 99.100. Rautanauja.
 101. ^{dag} Rautanauja varuslettu grakkomuotoisella kannalla; väärityneestä tilassaan 8,5 sm pitkä (kv)

II (p. 12-17)

Se proussikahvainen miekka, joka v. 1911 löydettiin
rauniosta Pahnainmäen luona Niemen Kartanon maalla Kal-
valassa. ^{pitäjällä n. 30 km pohjois Hämeenlinnasta luoteeseen} Jo joko Helsingin Museon valtion historiallisessa Museossa
lauetellaan tähän Helsinkiin on merkitty N:o 5960:1, on mer-
kiltämäksi minä iskäluja, mitä Suomen pakanuuden ajan
lopupuolella on tavattu. Miekkaja, joiden kahva Kokonai-
saundessaan on tähystä proussista, ei näytä ^{erimäistäin tästä ajalta} olla saatu
tallera muuta kuin kaksi kappalista jo ovat osoittaneet ulkomaiso-
dallan samanlaista: ponsi kolmijalaisuus, Kädensija keskellä ^F laitetta ponnenpuolesta
Kapri, ^{syövä} väistin ^{tasa} keskellä, ^{taivankuorikorkeuteva} keokkella ^{lentevä} ja pääst pyörilevyt. ^{Kapriampi kuin teränpuolesta}
^{ja kahdeksan silloin puolesta}
Jalkissa ^{on} myöskin ponsi, ponnuu alasta, Kädensija ja Väis-
tin valitut eti kappalina ja ontoiksi. Haikki nämä ovat osoittaneet
myöskin joko kaiverrettujo tai valassa tähyyjä kuvioita täymin-
vaille ^{nämä} toisistaan eriäviä.

Yksi näistä miekoista on löydetty Paddaisten pitäjässä ^(kuva) lähellä Wedenbergin kaupunkia Viironmaalla ja on ~~sen~~ sen kuvioi-
tus siihen määritetty mistä eriavä, ettei sen tassaa yhteydet tässä
voin jättää sikoineen. Se näilytetään Pietarin Eremitajossa, ^{Litschrift für historische}
^{Waffenkunde V: II.} jossa sitä on lauttelonumeros 7675-7676 jo on julkaistu aikalauskirjossa.

Toisen miekan löysi Tukholman Th. Schouinst jo v. 1888 Id-
komäen kalastustuon 5:nästä haudasta Kaukolan pitäjästä lähellä
Laatokan lahteisiin lähellä kolkkaa. Se on Valtion museon last-
tilassa N:o 2595:75. Tämän kuvioitus taas on suuresti yhtä-
läistä kuin Pahnainmäen lähellä löydetyssä miekkaa ^{oleva} kahvoissa
ja kun jälkimmäinen ylimalkaan on parimpia ja selkeimpia
työitä, joita monissa pohjoinen selvitää valaisee Rekomäen
kahvan epäselvia ^{ehdotia} kuvioita, katettelen ne tassaa
kohta kohdalla riimatuisten.

Näissä miekankahvoissa on jalkia kolmea erityyli-
laista. Vanhin piiri on itsittävä Kädensijan putken lappuista,
joissa keskikohtaa koristavan nauhan tai palmikon kahden puolen
on kuviosom mittelu, minkei joiden leivät huiput ^{äskien mainitun nauhan kohdalla} ovat kaumalyyt
toisistaan ja jotka levenevat ^{kuolemijan putken} päästä kohden ^{laidastakseen kuolemaan} kumpaankin ^{mittelin} mukanaan
(muodostava A-muotoisen kuvion. Kuvioita) Sen toisistaan erikant-
vat haaret päättävät ovat saaneet samanlaisen muodostukkien
(niin sanotuksi polttagrani ja nappiin päättymän)
veteille varustetuina,

Lohikäärmen kiemurain ja muiden kuvioiden
kuin eläinten jalat Upplandilaisissa hautakivissä 1000-luvulla,
joista kuvat a - c esittävät muutamia näytteitä. Kuvissa a,
näkyvät "lakavarpaat" ovat kuoleman Suomalaisiensa mukaissamme
merkitykset ainaastaan kohdella nimeltä kirkkakello hapsella harjalle
kuva a.

Toinen Ruotsista lainattu pünte on se
vetosolmu, joka yhdistää tuon A-kuvion
haarat; kuvassa a sen peräsimessä on käännetty ylöspäin,
mikossa taas alaspäin.

Km A-kuvion haarat ovat pojottautuneet solmun
silmukkiin lapi ja ylempänä yhtyneet, taipunut ne kaa-
ressa ulos ja alaspäin päättynä kaksilinssikaisen akantus-
lehteen, jonka ensimmäisen linska käyristyy sisällepäin
ja toinen pitempit lentoilevana riippuu alas. ^{azourmittelu}
^{takia oikion} päättyy ylhäään eli nauhaan vasten suippo kaaren ^{alkueen} muotoinen
kuvioon, joka mahdollisesti ^{on tarkoittanut} vетосол-
mua. Kahva kuristava nauhamuoto on samankainen
kuvio, vaikka edellistä pienempi ja epäselvinmpi.

Mainittu lehdmuodostalus kuuluu toiseen näissä kah-
voissa havattavaan tyylilajiin tahi aiheryhmään. Sekä ponnen
alustassa että väistimessä löytyy näet myöskin akantusleh-
distä laadittuja sommitteluja. Ponnen alustaa koristaa alto-
maisesti luikertava kynnös, josta puohelle ja toistelle vuorot-
tam estää kaksilinssikainen akantuslehti. Lehden ensimmäis-
mäisen linska on tavallinen. Mukaan sisäänkuinnyt, mutta tois-
inen, pitkä linska käytyy taaksepäin ja muodostaa muilan leh-
den kylkeen (kuvassa alle tai päälle).

Samanlaisten lehdmuodostusten näemme kumpaisenkin
mikäkin väistimessäkin. Se kestikohde on näiltä seuraavien
lainen sommitelku. Neliokulmainen (suorakaitisen muotoinen) ala
on väliorella pitkimpänä ja tsekkie kohdilla. Jokaisesta lähteestä kaksi
akantuslehteä ylöspäin jo ovat siten asetettuna ettei varbiea kes-
kikohtaa yhtyä, mutta itse lehdet linskoinen käytyvät eri
tahoille (kuvassa oikealla, ja vasemmalla) niin kauan kuvaa vaki-
orosta alaspäin kaksi samanlaista lehteä. Lehdet, joiden mas-
dot ovat selväin tunnistavat ainaastaan Kalvolan (Palmuin mäen)

miekassa, ovat kolmiliuskaiset: ensimäinen piisla ^{on} kääntyvä ja -
säätö tänä läärity, toinen aivan hyppyt jo kolmas pilki jo takoin.
Kerroin käänetty, niukkuin miekan ponnientkin lehdittä. Lehtien
välissä on tyhjän paikan täyttejästä kolmikuhainen pieni pahka.
Samoin nähdään ^{oikealla} oikealla ja vasemmalla puolella, lehtien ja välis-
orren välissä osoilla kussakin yksi päärynän muotoinen kahmu,
jollei nekaan iivat munta ole kuin tyhjiin paikkoihin täytteitä.

Kankolan miekassa koko tähän kääntösuomelle on niihin rappen-
tunut ja kuonosteli lehtyä iti sitä ainoastaan edellisen miekan
koristelun avulla voipi samallaileksi käyttää.

Teksti nauhapsalmille, joka Kalvolan miekassa nähdään
Rahvan keskellä, linnun oikeastaan myöskin pidettävän tähän
keskiaikatyylisiin myöhäisempään kehitystapoleen, niukkuin
käyröillikkessäni Romaneihin ornamenteihin olen lähtemini lehittä- ^{Finska Museum 1910, siv.}
^{87-90.}
myt.

Kolmatta tyylilajia näemme väistimen kummasekaan
päästä ja miekan ponnien korkeassa keskimmäiseksi osaksi.

Tämä typli, jos sitä demmoiseksi voipi sanoo, on muu-
alla mailmassa paine Suomesta täydellisesti tuntematonta.
Luokaamme hiukan tarkempi silmäys sen huoneeseen.

Tässäkin on miedun alkuksi seurattava stupäissä Pah-
nainmäen miekan koristelusia. Jos äokea kertomustamme
ekantolehdelle täytetystä keskialasta surreymme väistimen
jompaakumpaa päättö kohden, näemme joukon eti muotoin-
isia varvia symmetrisesti ja parittain järjestettyinä pilkkien
väistintä, sen keskusviivan kahden puolen. Ensimmäisestä
parissa kumpiarakin varsi, jossa keskellä on "silma" eli kes-
kipisteinen lehti, ulkopuunissa haataavat lehdit. Toista
paria muodostaa kapeät hirvenservin näköiset kaakerot,
joiden lähtökohdalla eli välissä on yksi mainittuani silma.

Kolmannista varista taas kumpikin päättyy silmään.

Sitten seuraavat parit, joille lähenneet väistimen päättä,
ovat muodoltaan epä^{vä}ääräisempia. Tässä suomattavaa kuvitusta
on itse Kekomäen miekassa on useampia silmällisiä
varvia kuin toisessa. Molemissa miekissa on kuitenkin
kolme ensimäistä paria helpoimmin tunnettavia ja kummas-

selin pääasissa yhtäläiset.

Nämät kolme kuvioparia ovat, jotka nimenkin keskiosaa ~~on~~^{vaihtelut} ja nekin ovat Pahnaismäen miekkassa selvennit ja paremminkin tehdyt kuin loisesta. Ensimmainen eli alin pari (kuva 1) on se josta varren pää~~t~~^{ta} haa-rrautuu, mutta silmän alaosista on siinä pieni kahmu. Tekomäen miekkassa ovat nämät varret mittei lantematto-miksi jäljellä. Muut kaksi varciparia ovat moleummissa positiikoissa eikä kahmu ollut.

Jos myös kysymme, mistä tähän omittuinen Kuvioitus-laji on peräisin, huomaamme heti ettei sillä ole mitään tekemistö 1000-luvun skandinavialaisen eläinornamenttiilaisuuden taatikka 1100-luvun akantusaiheiden kanssa ja on sen syytä siis etsittävä muualta. Se ei olekaan aivan vaikeasti löydettävissä. Miltä on näet etupäässä Karjalaisista, sekä Tuukkalan kalmistosta (Mikkeliistä) jo muutattakin Suomesta tavatuista 1100-luvun haudosta prospektisoikeita kypurakolikkia, joiden nimissä näemme kaksia kuvioita kuvioitusta. Tarkoitan niitä kolikkia, joita esittää kuva ja joiden koristelu alkuaan nähtävästi on tarkoittanut levällään makavaan eläimeen edelleen. Mista, Neden historia on puuttuvien prototyppien vuoksi vielä selvittämättä¹⁾, mutta varmaan voi kuulemaan

¹⁾ V. St. H. Appelgren, Livelä, Kausallisuusmääräykistä museoiksi, Suomen Museo 1915, siv. 11, 12.

pitää itse soljista esintyvät garittaiset varret ja silmät orkeistaan tarkoittavat eläimen silmiä ja silmia, vaikka niitä galjeutajat eläintä tyypillellästä²⁾ ovat monistaneet ja lisäneet senmoisiinkin painiköihin, joissa niitä alkuaan ei olleet ollut.

Jos jatäimme laskusta pois soljon toisen (kuossa ala-) ja sen kuviston ja eläimen pääosien valisia koikempia ja pienempia jätäen, koltaa miltä tähänkin ensin pari kalkkimaaraista varalta (takajalat³⁾), joidean kummaankin keskelle on "silmä" (takapohja⁴⁾ ja varret, (tuljalat⁵⁾)

eläimeen, joka on sellaisella puolella kuvattuna, saarel hajallaan ruumiini kummallakin puolella.

joiden valittä on "silua" ja vihdoin kolmas "silmän" päättävä varsi pari (tilmät?). Jos soljen suippaan ylipäähan ahdattua epämääräistä varsi jo silueparia seuraa jo vertailevista väistinten päässä oleviin kuvioihin, huomaa ettei vämeksi mainitutkin helpot voisi johtaa edellisistä. Myöskin "sarviin" joutuu, mickau ~~prosissa~~, Amra summisiekin osakohdia. Kun sarviin joutuu pitkin ja poikimpain vedet ylövät, joilla minkeän on vastineesta soljen sarveumotolissa "stujaloissa".

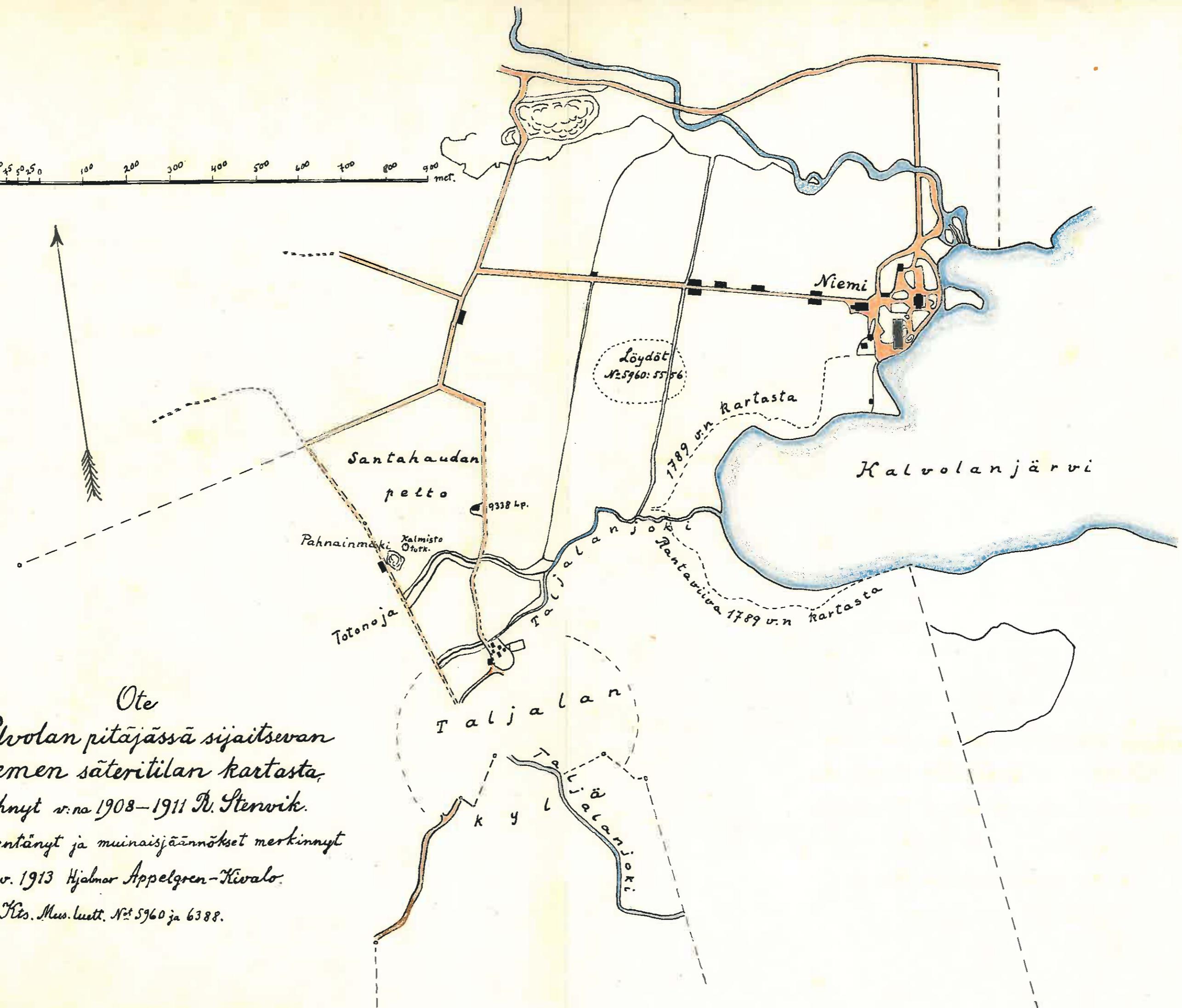
Toisin paikoin näkee pieniä tahallisia muutoksia ja lisäyksiäkin. Nämä Pahnaimäen mickau prosessa "sarviin" välinen ympyrä ei ole keskipisteellä kehällä, vaan kohoavalla ristillä tälletty jo koko sen ryhmän alle on sekä tyhjiä grahan täytäntöseksi että kommittelun sopusaltaista päättämisessä varten, alimpien varsiin välin lisatty pitkimpain nurrella kieleke.

Nämä ollessa on selvä etta micka ^{Kuvit} prosessa on edessämmä ~~ornamenttinen~~^{ornamentti} hiusiituslaji, joka ymheenalaistella soljista on surrettu eli mukailtu mickau kahvoihin ja etti vämeksi mainitustuivuus muuton kääntämättömat koukerot siiä ovat pidettävät viimisina rappiollisina jäljenmaksina levähtäävän mukaan. Tästä läämettä, joka jäljentää osaksi ovat pilanneet, obsoletti pienillä lisäyksillä muuttaneet sekä levantaneet tuki kaven. ^{Pidentaneet tai lyhentä-} lanceet vaina seu mukaan, mitu koristettavaa ala kulloinkin ^{mitä} vaati.

Pääasiallisin etiilitus näiden kohde mickankahvan välillä on se etta ^{Kekonäin} mickassa hyvin ranskaita suisseissa on käytetty köyymöksiin, lehtiin ja varsiin sekä kehyspuittien poikittain värväämistä, joita ne ovat saaneet melkein ymnotua ^{Köyden} nikkonäön. Tämä minnekkynä kautta ovat esim. akantuslehdet väistimen keskiosassa talleet siihen määriin rikkiliekiksi etta ne kohouvaan ovat menittäneet varsinainen keltimustonsa. Pahnaimäen mickassa näkyvät ainostaan käsentijassa vähän jälkiä tällaisesta joikkuunpelusta.

Ulmekaan ovat nimät mielellä sille yhtäläisiä etta
mitä täytyy pitää jo tänkin samaan aikaisinakin. Kuitenkin näytteä
Kekomäen mielellä siihen eivä huonoumpi tekotapa vittaa vau
vähän myöhempiän aikaan.

100 150 200 300 400 500 600 700 800 900 met.

Månadsrapport vid Statens Historiska Museum.

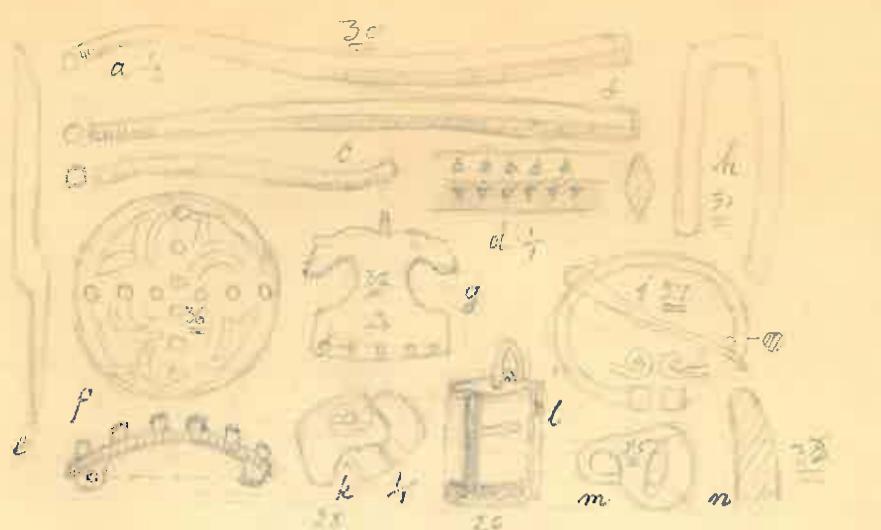
Under förliden

och infört i

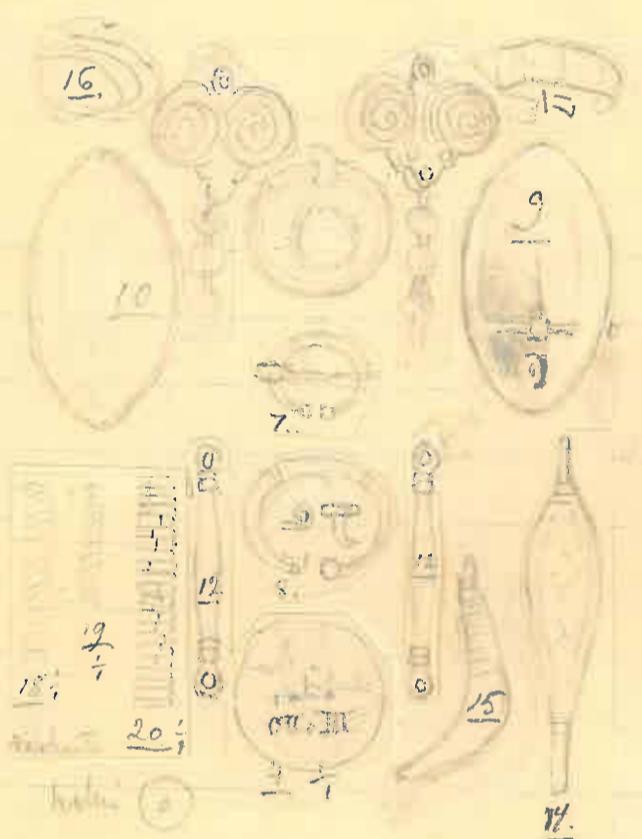
Felsingfors den

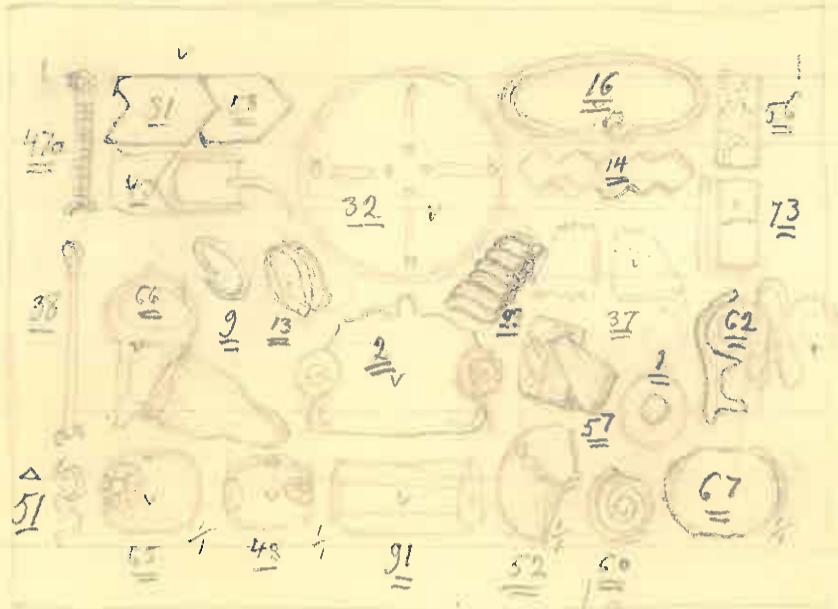
månad har undertecknad beskrifvit

189

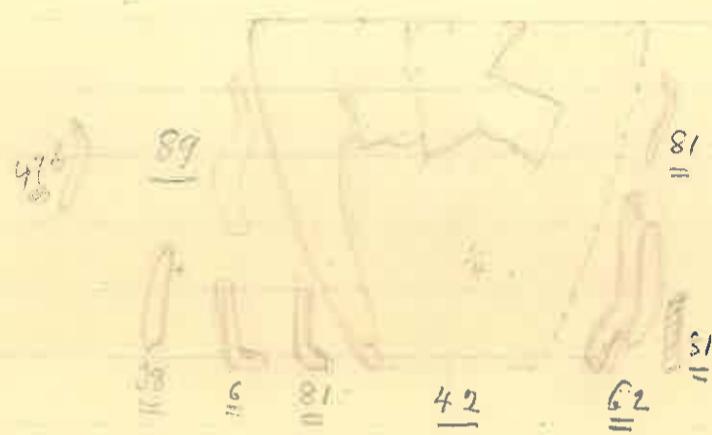

$\frac{1}{2}$ several scattered.

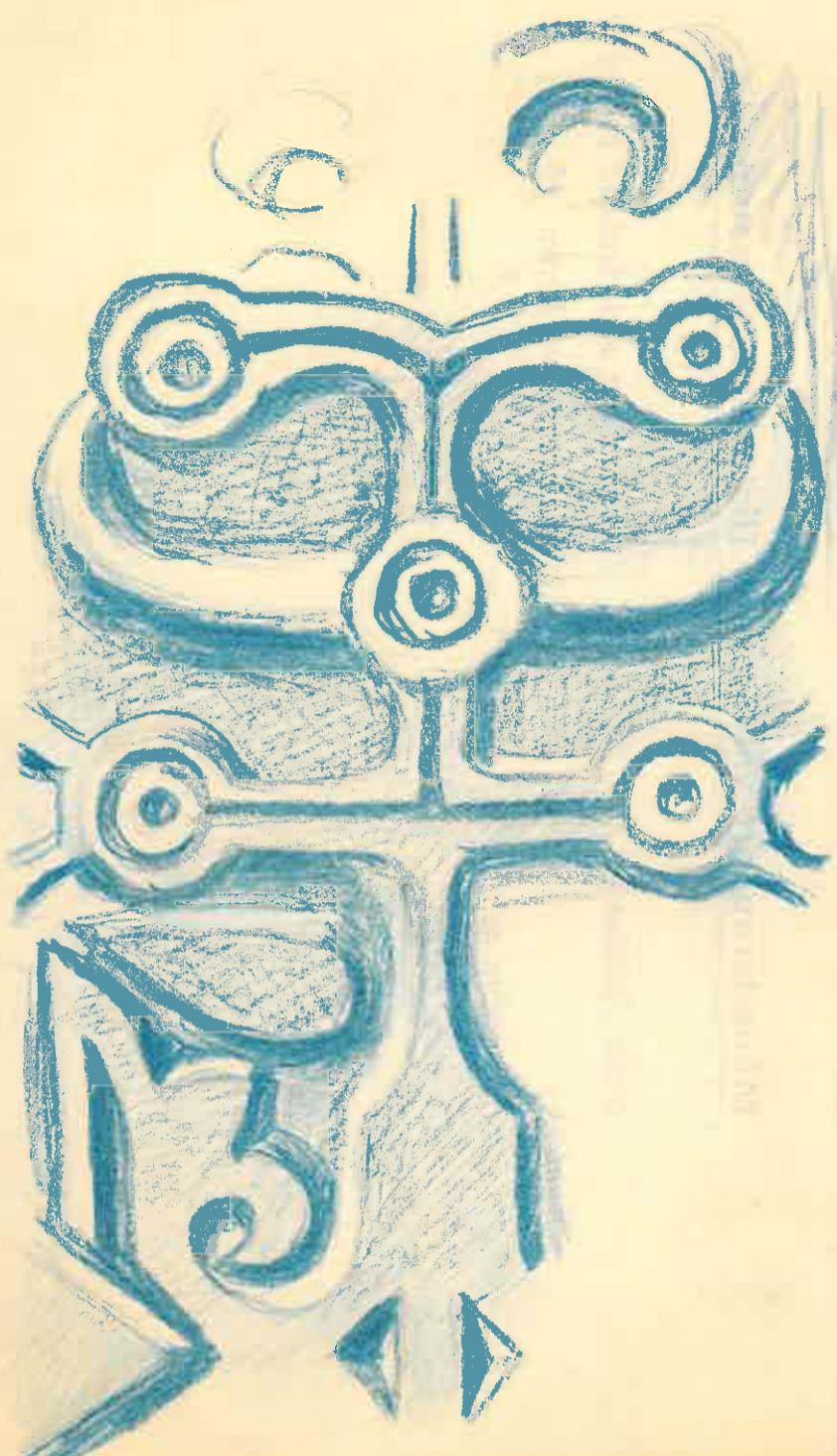

Brachio ¹
ventral ²
dorsal ³
19, 37 (no. 2)

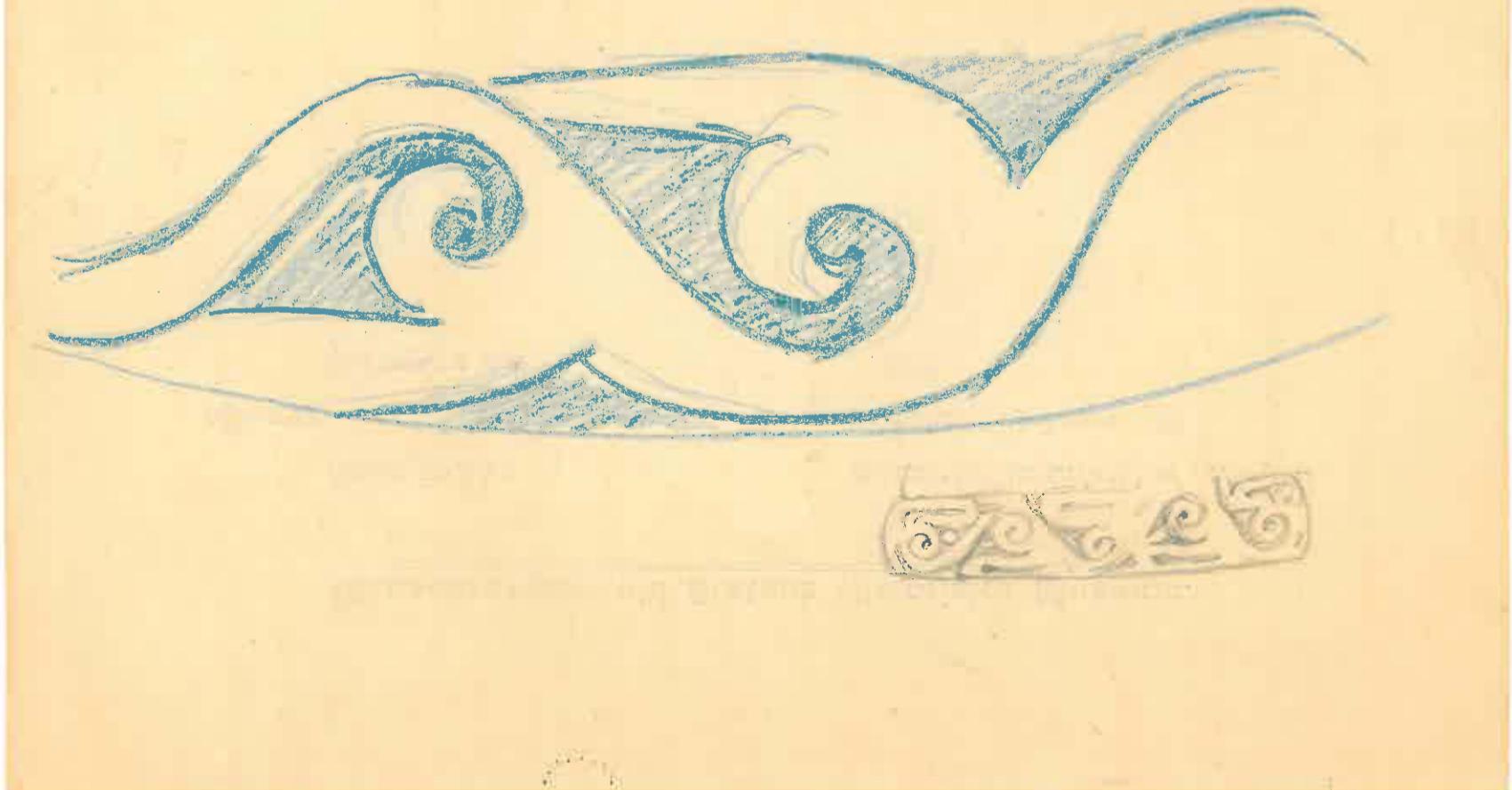
Kalvolon mukaan värstämästä

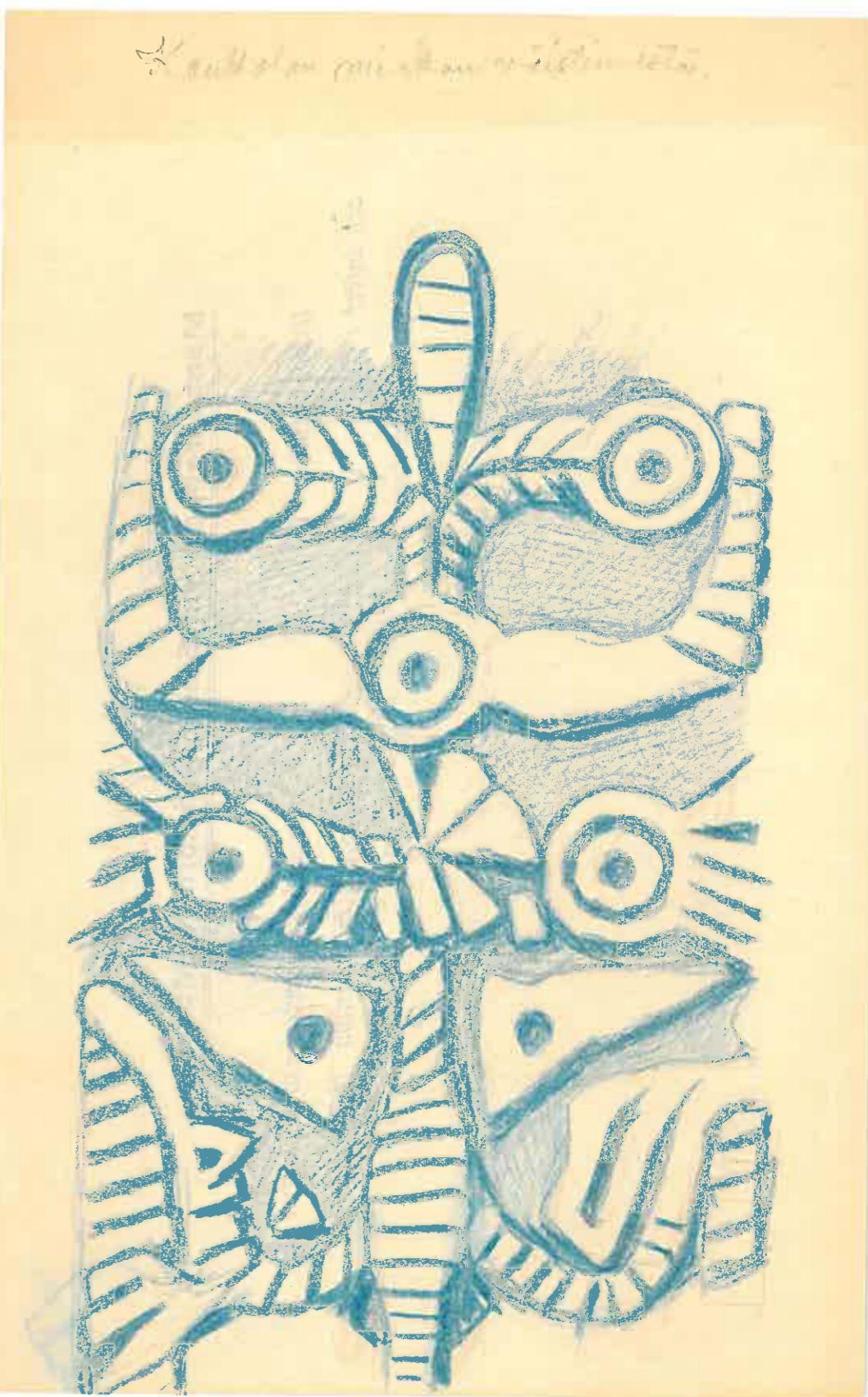

Kalvolon mukaan kälentäjästä

Kalvolon mukaan jossa on alustava

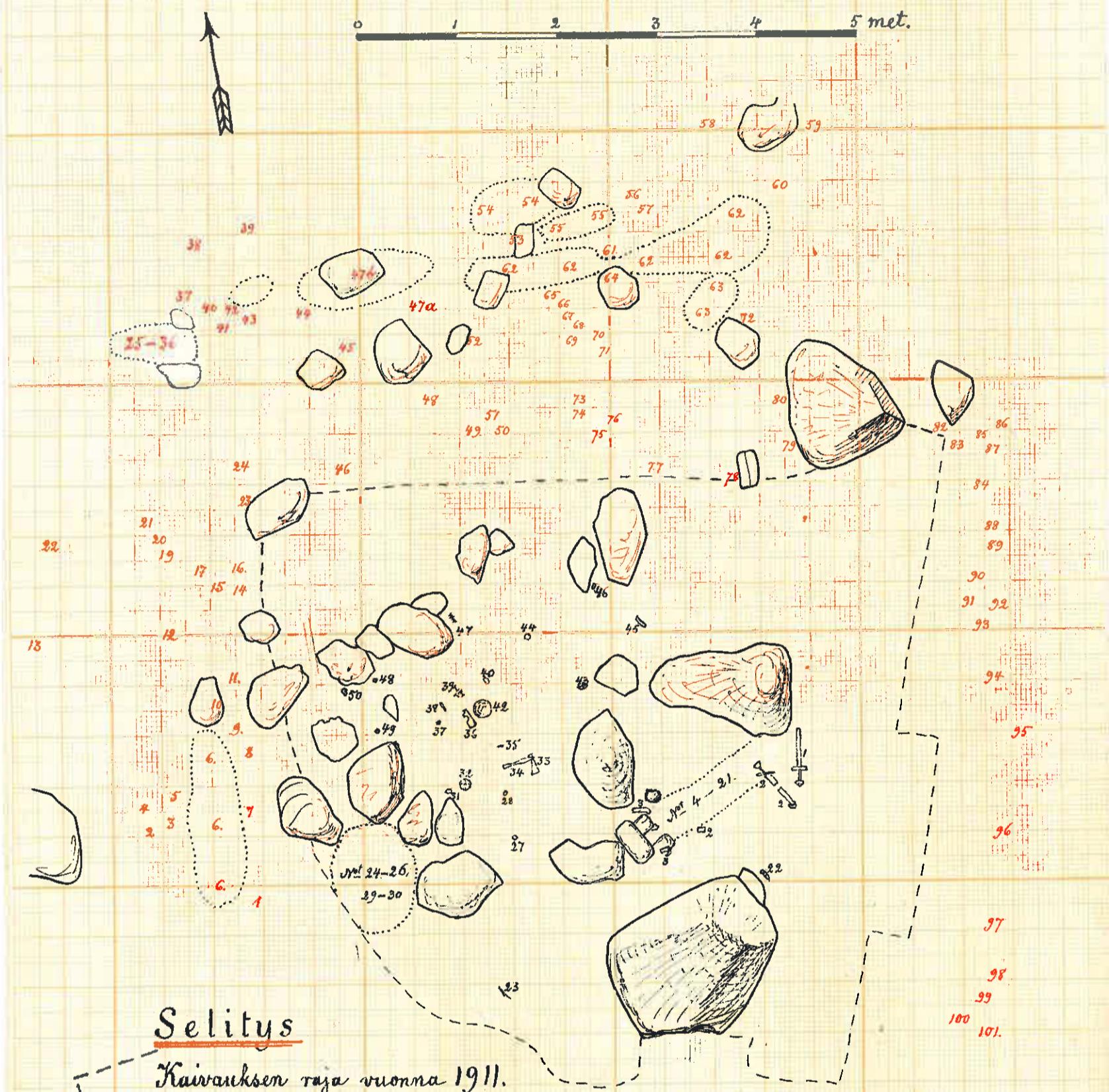

5960: 1 - 70

6383: 1 - 101

Raunio
Pahnaismäen vieressä
Santahaudan pellossa
Niemen kartanon mailla
Kalvolassa.

Selitys

Kaivauksen raja vuonna 1911.

Mustat numerot tarkoittavat H. N. Luett. № 5960: 1–50 (vuodesta 1911).

Punaiset numerot " " " " " № 6388: 1–101. (" 1913).

Kaivuskartta rauniosta "Santahaudan pellossa"
Pahnainmäen vieressä Niemen kartanon
maalla Kalvolan pitäjässä. Vuosina 1911
ja 1913 tutkinut Hj. Appelgren-Kivalo.

